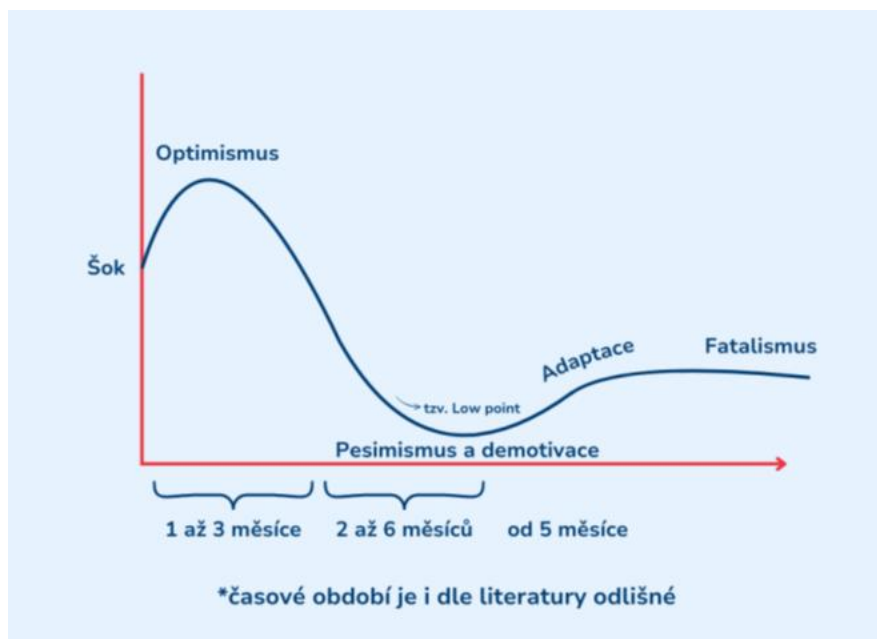

Fáze nezaměstnanosti

Lidé dlouhodobě bez práce ztrácejí nejen finanční stabilitu, ale často i sebevědomí, pracovní návyky, sociální kontakty a smysl každodenního života. Z odborné literatury (viz Schéma 1) je známo, že pokud je člověk dlouhodobě neúspěšný v hledání práce (zažívá opakovaná odmítnutí, nedostatek odpovědí na žádosti nebo neúspěch při získání pracovních příležitostí), přestává mít pocit kontroly nad vlastním životem a přestává některé možnosti považovat za reálné. Jedná se o psychicky nejnáročnější období a jedinec může pociťovat výrazný pocit bezmoci. Následně se začíná adaptovat na svoji současnou životní situaci a náročné finanční podmínky a v konečné fázi dochází k fatalismu neboli rezignaci až apatii. Déletrvající nezaměstnanost může vést až k nezaměstnatelnosti osob.

Schéma: Fáze nezaměstnanosti

Zdroj: Frühauf a kol. (2024)

S postupujícím časem se totiž jejich návrat na trh práce komplikuje – čelí diskriminaci, ztrátě kvalifikace, psychické zátěži, někdy i dluhům a izolaci. Z nezaměstnanosti se tak může stát začarovaný kruh, který vede k dlouhodobé závislosti na systému sociálních dávek a k vyloučení z běžného společenského života.

Zároveň platí, že lidé, kteří už žijí v sociálním vyloučení (např. v chudých lokalitách, s nízkým vzděláním, bez podpůrné sítě), mají výrazně ztížené šance se na trh práce vůbec dostat – a nezaměstnanost se tak stává důsledkem i příčinou jejich vyloučení.